

İLETİŞİM BECERİLERİ İSTASYONUNDAN ELDE EDİLEN ÖZ DEĞERLENDİRME VE PUANLAYICI DEĞERLENDİRMELERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI

Funda Nalbantoğlu Yılmaz
Nevşehir Üniversitesi
fundan@nevsehir.edu.tr

Özet

Öğrencilerin, bir duruma ait performanslarının değerlendirilmesinde sergiledikleri performans sonucunda içsel bir değerlendirme yapmaları hem bilgi ve becerilerini yapılandırmada hem de eksikliklerini görmede önem taşımaktadır. İçsel değerlendirmeye kaynaklık edecek ön adım ise öz değerlendirmedir. Bu doğrultuda araştırmanın amacı, iletişim becerileri istasyonundan elde edilen öğrencilerin öz değerlendirme puanları ile puanlayıcı değerlendirmelerini karşılaştırmak ve her iki puanlama sonucu elde edilen puan ortalamaları arasındaki farklılıkları ortaya koymaktır. Çalışma grubunu, Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Dönem I öğrencilerinden OSCE sınavı İletişim Becerileri İstasyonu sonunda öz değerlendirme yapan 127 öğrenci oluşturmaktadır. Puanlayıcı ve öz değerlendirme puanlarının ortalamaları arasında anlamlı bir farklılık olup olmadığını belirlemek için ilişkili örneklem için t testi kullanılmıştır. Çalışma sonuçlarına göre, puanlayıcıların öğrencilere, öğrencilerin ise kendi performanslarına verdikleri puan ortalamaları arasında az da olsa farklılık olduğu, öğrencilerin kendi performanslarını değerlendirirken cömert davrandıkları sonuçlarına varılmıştır.

Anahtar Sözcükler: Öz Değerlendirme, Puanlayıcı, İletişim Becerisi.

THE COMPARISON OF RATER ASSESSMENTS AND STUDENTS' SELF EVALUATION OBTAINED FROM COMMUNICATION SKILLS STATION

Abstract

The students make an internal assessment as a result of their exhibit performance in the assessment of their performance belonging to a situation is important both for improving their knowledge-skills and for observing their deficiencies. Preliminary step to the source of the internal evaluation is self assessment. Accordingly the aim of the research is to compare the scores obtained from the raters and students' self-evaluation from communication skills station and to determine the levels of consistency between the scores. The study group consists of 127 students who are engaged in self-evaluation at the end of Communication Skills Station in OSCE exam at Hacettepe University Faculty of Medicine in Term I class. To determine whether there is a significant difference between the mean scores of the rater and self assessments scores, paired samples t test is used. According to the research results it is concluded that there is a slight difference between the scores of rater assessments and self assessments and students act more generous in assessing their own performance.

Key Words: Self Assessment, Rater, Communication Skill

GİRİŞ

Büyük bir hızla gelişen bilgi ve teknoloji dünyasındaki değişimlere ayak uydurabilecek, araştırıp sorgulayabilecek ve öğrendikleriyle yeni bilgiler üretebilecek, ürettiği bu bilgileri kullanabilecek bireyler yetiştirmek önemlidir. Bu anlamda bireylerin çevresel, sosyal ve bilimsel gelişimlere ulaşmasında temel yapı eğitimidir.

Eğitim hakkında bu güne kadar çeşitli tanımlar yapılmakla birlikte eğitim, “bireyin davranışlarında kendi yaşantısı yoluyla kasıtlı olarak istedik değişiklikler meydana getirme süreci” olarak tanımlanabilir (Demirel, 2004). Miller (1990), tıp eğitiminde öğrenci başarılarını belirlemek için bir öğrenme piramidi önermiştir.

Önerilen bu piramidin, en alt basamağı öğrenci konunun “ne olduğunu bilir”, onun üst basamağı “öğrenci nasıl olduğunu bilir”, daha üst basamağı “öğrenci nasıl olduğunu gösterir” ve en üst basamağında ise “yapar” şeklinde tanımlanmıştır (Vleuten, 2000; Norcini, 2003; Özvarış ve Sayek, 2005). Bu durumda Miller piramidinin üst kısımları, yani “öğrencilerin bir duruma ait becerileri gösterip yapması” performans değerlendirmeyi açığa çıkarmaktadır.

Performans, “bir öğrenme görevine yönelik çabalar ve ortaya konulan ürün” (Büyüköztürk, 2007), performans değerlendirme ise “gözlem ve kanıya dayanan değerlendirme” (Stiggins, 1997 akt. Palm, 2008) olarak tanımlanmaktadır.

Performansın ölçülmesinde öğrenciler, kendilerine verilen performans görevlerini yerine getirebilmek için ön bilgilerini sorgular ve elde ettiği bilgileri kullanır (Bekiroğlu, 2008). Böylelikle performans ölçülürken öğrencilerin öğrenmeleri pekiştirilmiş, öğrencilerin bilgiyi nasıl anladıkları ve bu bilgiyi nasıl kullandıkları belirlenmiş olur (Brualdi, 1998).

Öğrencilerin bir duruma ait performanslarının değerlendirilmesinde ölçülecek performans durumuna ait davranışların gözlenmesi gerekmektedir. Bu nedenle performans sınavlarını diğer sınavlardan ayıran önemli özelliklerden biri de öğrencilere bilginin uygulanmasını gösterebilme fırsatı vermesidir (Brualdi, 1998). Bu açıdan bakıldığında öğretmen öğrencinin performansını gözlemlerken öğrencinin neleri bilip neleri bilmediğini, kavramsal yanlışlıklarının olup olmadığını, varsa neler olduğunu belirleyebilir (Moskal, 2003).

Çalışma verilerinin kullanıldığı OSCE (Objektif Yapılandırılmış Klinik Sınav) sınavı, üst düzey düşünme becerilerini ölçmede kullanılan, birden fazla istasyondan oluşan ve her bir istasyonda farklı klinik becerilerin değerlendirildiği bir performans sınavıdır. Böylece öğrencilere yapılandığı bilgi ve becerilerini gösterme fırsatı vermektedir.

Çalışma kapsamında kullanılan iletişim becerileri istasyonu standart hasta görüşmelerinin yapıldığı, öğrencilerin hasta ile görüşme süreçlerinin değerlendirildiği bir istasyondur. Öğrencilerin hasta ile görüşme süreçleri tıp eğitiminin önemli bir parçasıdır. İletişim becerileri ile yapılan çalışmalarda hekimlerin hastaları dinlemeye çok zaman ayırmadıkları, bununla birlikte hasta yakınmalarının bir kısmının açıklanamadığı, hastaların hekimlerin konuşma dilini anlayamadıkları, böylece doğru ilaç kullanımının azaldığı ve hasta memnuniyetsizliklerinin arttığı gibi sonuçlar elde edilmiştir (Kurtz ve diğ.,1998 akt. Elçin ve diğ., 2007). Bu nedenle doktor adaylarının hastalarla görüşmesinde iletişim becerilerinin kazandırılması ve bu becerilerin değerlendirilmesi büyük önem kazanmaktadır.

Öğrencilerin bir duruma ait performanslarının değerlendirilmesinde ise öğrencilerin sergiledikleri performans sonucunda içsel bir değerlendirme yapmaları hem bilgi ve becerilerini yapılandırmada hem de eksikliklerini görmede önem taşımaktadır. İçsel değerlendirmeye kaynaklık edecek ön adım ise öz değerlendirmedir. Genel Tıp Konseyi doktor adaylarının mesleki yeterlilik ve gelişimi için kişisel ve profesyonel davranışlarına yönelik öz değerlendirme yapmalarını önermiştir (Rees ve Shepherd, 2005).

Öz değerlendirme, bireyin kendi performansını iyileştirmek, geliştirmek ya da öğrenme ihtiyaçlarını belirlemek amacıyla kendi performansının güçlü ve zayıf yönlerini değerlendirmesidir (Bose, Oliveras ve Edson, 2001). Görüldüğü gibi öz değerlendirme, öğrencilerin kendi çalışmaları hakkındaki yargılarını içerir (Race, 2001).

Öz değerlendirme çalışmalarında sonucu etkileyen birçok faktör vardır. Bu faktörler öğrencilerin kendilerine karşı objektif olamaması, beğenilme etkisi, kendine fazla güvenme, öz değerlendirme konusunda fazla bilgiye sahip olmaması gibi sayılabilir (Evans, Leeson ve Newton-John, 2002). Rees ve Shepherd (2005), yaptıkları çalışmada tıp öğrencileri için öz değerlendirmenin zor olduğunu fakat öz değerlendirmenin öğrencilerin kişisel ve profesyonel davranışlarının gelişmesinde önemli rol oynadığını tespit etmişlerdir. Ayrıca bu çalışmada puanlayıcılar bazı öğrencilerin akademik başarı ve cinsiyete bağlı olarak kendi performans beklentilerinin gerçek olmayacak kadar yüksek olduğunu da düşünmektedir.

Öz değerlendirme, öğrencilerin kendi öğrenmelerini doğru biçimde yansıtması amacıyla kullanılır (Dochy, Segers, and Sluijsman 1999). Böylece öğrenciler kendi öğrenmelerinden sorumlu olarak kendi kendine öğrenen özerk bireyler olur. Öğrencilerin öğrenme deneyimleri artar.

Öz değerlendirme sayesinde öğrenciler değerlendirme sürecine aktif katılırlar. Bu sayede performans durumlarıyla ilgili neleri gözden kaçırdıklarını, neleri eksik yaptıklarını görme fırsatı bulurlar. Böylece eksikliklerinin farkına daha çabuk varmış olurlar. Tüm bu durumlardan hareketle performans değerlendirme çalışmalarında öz değerlendirmenin büyük önem taşıdığı görülmektedir. Özellikle bir meslek grubuna ait bilgi ve becerilerin kazandırıldığı yükseköğretim programlarında öğrencilerin kendi yeteneklerini ve kişisel etkinliklerinin farkına varmalarında daha çok önem taşımaktadır.

Türkiye’de öz değerlendirmeye ilgili çeşitli alanlarda yapılan çalışmalar (Aban ve Altıntoprak, 2005; Aslanoğlu, Dizdaroğlu ve Yanrdağ, 2008; Koşan ve Koç, 2008; Kumandaş ve Büyükturan, 2008) bulunmakla birlikte yüksek öğretimde, özellikle de tıp eğitiminde öz değerlendirme kullanılan çalışmalar sınırlı kalmaktadır. Bu açıdan performans değerlendirmelerin sıklıkla kullanıldığı tıp eğitiminde de öz değerlendirme çalışmalarının yapılmasının önemli olduğu düşünülmektedir. Ayrıca öğrencilerin performanslarının değerlendirildiği, puanlayıcı açısından uzun zaman ve iş gücü gerektiren klinik sınavlarda öz değerlendirme tekniği kullanmanın puanlayıcılar açısından iş gücü ve zaman yönünden katkı sağlayacağı düşünülmektedir. Bu nedenle araştırmanın amacı, 2007-2008 eğitim-öğretim yılı Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi OSCE sınavı iletişim becerileri istasyonuna giren dönem 1 öğrencilerinin performanslarını öğrenci öz değerlendirme ve puanlayıcı değerlendirme puanları açısından karşılaştırmak, her iki değerlendirme sonucu elde edilen puanlar arasında fark olup olmadığını ortaya koymaktır. Bu amaç doğrultusunda, “Dönem I OSCE sınavı iletişim becerileri istasyonundan elde edilen puanlayıcı ve öğrencilerin öz değerlendirme puanlarının ortalamaları arasında anlamlı bir farklılık var mıdır?” araştırma sorusuna cevap aranacaktır.

YÖNTEM

Araştırmanın Türü

Araştırma; öğrencilerin OSCE sınavı iletişim becerileri istasyonundaki performansları açısından puanlayıcı ve öz değerlendirmeleri arasında bir fark olup olmadığını belirlemek amacıyla olduğundan tarama modelindedir.

Çalışma Grubu

Çalışma grubu, 2007-2008 eğitim-öğretim yılı Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Dönem I öğrencilerinden OSCE sınavına katılan ve ilgili istasyon çıkışında öz değerlendirme yapan 127 öğrenciden oluşmaktadır.

Veri Toplama Araçları

Çalışmada verilerin toplanması için OSCE sınavı İletişim Becerileri İstasyonu için Hacettepe Üniversitesi Tıp Bilişimi ve Eğitimi Anabilim Dalı tarafından hazırlanan iletişim becerisi değerlendirme formu kullanılmıştır. Öğrencilerin aynı istasyondaki becerilerine ait öz değerlendirme yapabilmeleri için ise puanlayıcılar tarafından kullanılan değerlendirme formunun yönergelerindeki ifadeler değiştirilerek öğrenciler için öz değerlendirme formu oluşturulmuştur.

Verilerin Toplanması

Araştırmada, Hacettepe Üniversitesi Tıp Eğitimi ve Bilişimi Anabilim Dalı’nın 2007-2008 akademik yılı Dönem I OSCE final sınavı iletişim becerileri istasyonuna ait verileri kullanılmıştır.

Çalışma kapsamında kullanılan iletişim becerileri istasyonu standart hasta görüşmelerinin yapıldığı, öğrencilerin hasta ile görüşme süreçlerinin değerlendirildiği bir istasyondur. İletişim becerileri istasyonunda öğrenciler aynı senaryo üzerinden belirlenen bir hastayla görüşme yapmaktadır. İstasyonda her bir öğrenciye hasta ile görüşmeleri için eşit süre verilmektedir. İstasyonda bulunan puanlayıcı Tıp Eğitimi ve Bilişimi Anabilim Dalı tarafından OSCE sınavı için hazırlanan iletişim becerisi değerlendirme formunu kullanarak, öğrencilerin hasta ile görüşme süreçlerini 13 görev doğrultusunda gözlendi (1)- gözlenmedi (0) şeklinde puanlamaktadır. Bununla birlikte puanlayıcının kullandığı aynı değerlendirme formu istasyon çıkışında öğrencilere verilmiş ve

öğrencilerden gönüllülük esasına göre ilgili istasyondaki performans durumları hakkında öz değerlendirme yapımları istenmiştir.

Verilerin Analizi

Verilerin çözümlenmesinde SPSS 15 paket programı kullanılmıştır. Çalışmada Dönem I OSCE sınavı iletişim becerileri istasyonundan elde edilen puanlayıcı ve öğrencilerin öz değerlendirme puanlarının ortalamaları arasında anlamlı bir farklılık olup olmadığını belirlemek istenmektedir. Karşılaştırılan iki ortalama, birbiriyle ilişkili olan iki puan setine ait olduğundan verilerin analizinde ilişkili örneklem için 0.01 manidarlık düzeyinde t testi kullanılmıştır. Analiz öncesi, verilerin kullanılan istatistiksel yöntemeye uygunluğu araştırılmıştır.

Büyüköztürk' e göre (2007), ilişkili örneklem için t testi yapılabilmesi için bağımlı değişkene ait puanlar en az aralık ölçeğinde olmalı, iki ölçüm setine ait fark puanları normal dağılım göstermelidir.

Araştırmada kullanılan bağımlı değişkene ait puanlar aralık ölçeğindedir. Ayrıca fark puanlarının normal dağılım gösterip göstermediğine ilişkin kanıt sağlamak için çarpıklık katsayısı incelenmiştir. Fark puanlarına ait çarpıklık katsayısı 0.317'dir. Bu değer -1 ile +1 değerlerinden sapma göstermemesi ve sıfıra yakın olması fark puanları dağılımının normal dağılım gösterdiği şeklinde yorumlanabilir (Büyüköztürk, 2007). Ayrıca fark puanları dağılımı da incelenmiştir. Fark puanlarının dağılımı incelendiğinde, dağılımın normallik gösterdiği tespit edilmiştir.

BULGULAR

Bu bölümde, araştırmadan elde edilen bulgulara ve bulgulara ait yorumlara yer verilmiştir.

Araştırmanın genel amacı, 2007-2008 eğitim-öğretim yılı OSCE sınavı dönem 1 iletişim becerileri istasyonuna giren öğrencilerin ilgili istasyonundaki performanslarını puanlayıcı ve öz değerlendirme puanları açısından karşılaştırmaktır. Bu amaç doğrultusunda araştırmanın alt problemine ilişkin bulgulara ve yorumlara aşağıda yer verilmiştir.

Dönem I OSCE sınavı iletişim becerileri istasyonundan elde edilen puanlayıcı ve öğrencilerin öz değerlendirme puanlarının ortalamaları arasında anlamlı bir farklılık var mıdır?

Dönem I OSCE sınavı iletişim becerileri istasyonundan elde edilen puanlayıcı ve öğrencilerin öz değerlendirme puanlarının ortalamaları arasında anlamlı bir farklılık olup olmadığını belirlemede ilişkili örneklem için t-testi kullanılmıştır. Yapılan t-testine ait sonuçlar Tablo 1'de verilmiştir.

Tablo 1: Puanlayıcı ve Öğrenci Öz Değerlendirme Puanları Ortalamalarına Ait t-Testi Sonuçları

Ölçüm	N	\bar{X}	S	sd	t	p
Puanlayıcı	127	10,6142	1,41448	126	-7,258	0,00
Öz Değerlendirme	127	11,6850	1,34931			

Tablo 1'de verilen t-testi sonuçlarına göre, puanlayıcı ve öz değerlendirme puanlarının ortalamaları arasında anlamlı bir farklılık vardır ($t(127)=7,258$, $p<0.01$). Öğrencilerin öz değerlendirme puanlarının ortalaması ($X=11,6850$) puanlayıcıların öğrencilere verdiği puanların ortalamasından ($X=10,6142$) büyüktür. Ortalama puanlar arasındaki fark küçük olmakla birlikte puanlayıcı puanları kriter olarak alındığında öğrencilerin kendi performanslarını değerlendirirken yansız olmadıkları şeklinde yorumlanabilir. Elde edilen bulgunun, Koşan ve Koç (2008)'un Tıp eğitimi Dönem I öğrencileriyle yaptıkları çalışmanın sonuçlarıyla da tutarlı olduğunu göstermektedir. Koşan ve Koç (2008) puanlayıcı ve öz değerlendirme puanları arasındaki bu farklılığı Dönem I öğrencilerinin eğitimin başında olmaları ve değerlendirme süreçlerindeki deneyimsizliklerine bağlamıştır. Yapılan bu çalışma sonuçlarında da öğrencilerin öz değerlendirme puanlarının ortalamalarının daha yüksek çıkmasının nedenleri de öğrenci grubunun Dönem I öğrencileri olması ve öz değerlendirme konusundaki deneyimsizliklerine bağlanabilir.

TARTIŞMA VE SONUÇ

Bu bölümde, araştırmanın amacı doğrultusunda elde edilen bulgulara dayalı olarak sonuçlara ve önerilere yer verilmiştir.

Araştırmada, 2007-2008 eğitim-öğretim yılı OSCE sınavı dönem 1 iletişim becerileri istasyonuna giren öğrencilerin performanslarına ait puanlayıcı ve öz değerlendirme puanları ortalamaları arasında farklılık olup olmadığını belirlemek amaçlanmıştır. Bu amaç doğrultusunda ise puanlayıcıların öğrencilere, öğrencilerin ise kendi performanslarına verdikleri puan ortalamaları arasında az da olsa farklılık olduğu, puanlayıcı değerlendirmeleri kriter olarak alındığında öğrencilerin kendi performanslarını değerlendirirken cömert davrandıkları sonuçlarına varılmıştır. Araştırmadan elde edilen bu sonuçlar Evans ve diğ. (2002)'nin 25 cerrahi kursiyerin ile yaptıkları çalışmada öğrencilerin öz değerlendirmelerinin eğitimden aldıkları puanlardan fazla olması bulgularıyla örtüşmektedir. Ayrıca Edward ve diğ. (2003), tıp öğrencileriyle yaptıkları öz değerlendirme çalışmaları sonucunda başarılı öğrencilerin kendi performanslarının altında, daha düşük performanslı öğrencilerin ise kendi performanslarının üstünde öz değerlendirme yapma eğiliminde olduklarını tespit etmişlerdir. Cinsiyet faktörüne göre öz değerlendirme ve puanlayıcı değerlendirmelerinin incelendiği çalışmada (Lind ve diğ., 2002; Rees, 2003) ise kızların puanlayıcılara göre kendi performanslarını düşük görme, erkeklerin ise performanslarını abartma eğiliminde olduğu sonuçlarına varılmıştır.

Genel olarak öğrencilerin öz değerlendirme puanları ile puanlayıcıların öğrencileri değerlendirmesiyle elde edilen puanların karşılaştırıldığı çalışmalarda (Scalbassi ve Woelfel, 1984; Falchikov ve Bound, 1989; Woolliscroft ve diğ., 1993; Orsmond, Merry ve Reilling, 1997; Sullivan ve diğ., 1999; Tuosignant ve diğ., 2002; Koşan ve Koç, 2008) ve bu araştırma sonuçlarında öğrencilerin öz değerlendirmeleri ile eğitici değerlendirmeleri arasındaki tutarlılığın zayıf olduğu görülmektedir. Bu açıdan öğrencilere öz değerlendirme konusunda bilgiler verilmesiyle öğrencilerde öz değerlendirme becerilerinin geliştirilmesi sağlanabilir. Öğrencilere yaptıkları öz değerlendirme sonuçlarıyla ilgili geri dönütler verilmelidir. Bu öğrencilerin öz eleştiri yapma becerilerinin gelişmesini sağlayarak sonraki çalışmalar için daha tutarlı sonuçlar elde edilmesini sağlayacaktır. Ayrıca kullanılan öz değerlendirme formundaki hedefler açık ve net olmalıdır. Böylece öğrencilerin öz değerlendirme yapmaları kolaylaşır, anlaşılmayan durumlardan dolayı kaynaklanan hatalar en aza indirilmiş olur. Öz değerlendirme ve puanlayıcı değerlendirmeleri arasında anlamlı düzeyde uyum sağlanmadığı durumlarda öz değerlendirme puanları not vermekten çok öğrencilerin performanslarını şekillendirici amaçlı kullanılabilir.

Not: Bu çalışma 26-28 Nisan 2012 tarihlerinde Antalya'da 46 Ülkenin katılımıyla düzenlenmiş olan "3rd International Conference on New Trends in Education and Their Implications"da sözlü bildiri olarak sunulmuş olup, "Journal of Research in Education and Teaching" Bilim Kurulu tarafından yayınlanmak üzere seçilmiştir.

KAYNAKÇA

Aban, S., Altıntoprak, A., (2005). Hemşirelerde Problem Çözme Becerileri: Öz Değerlendirme Sonuçlarının Analizi. *Hemşirelik Yüksekokulu Dergisi*, 62-76.

Bekiroğlu, F. (2008). Performansa Dayalı Ölçümler: Teori ve Uygulama. *Türk Fen Eğitim Dergisi*, 5(1), 113- 131.

Bose, S., Oliveras E., Edson, W. N. (2001). How Can Self-Assessment Improve the Quality of Healthcare? *QA Operations Research*, 2 (4), 1-28.

Brualdi, A. (1998). Implementing Performance Assessment in The Classroom. *Practical Assessment, Research & Evaluation*, 6(2). Erişim: 27 Ekim 2011, <http://PAREonline.net/getvn.asp?v=6&n=2>.

Büyüköztürk, Ş. (2007). Performansa Dayalı Durum Belirleme nedir? *İlköğretmen Dergisi*, 8, 28-32.

Demirel, Ö. (2004). Öğretimde Planlama ve Değerlendirme. Ankara: Pegem Yayıncılık.

Dochy, F., Segers, M. and Sluijsman, D. (1999). The Use of Self-,Peer and Co-Assessment in Higher Education: A review. *Studies in Higher Education* 24, 3: 331-50.

Edwards, R.K., Kellner, K.R., Siström, C.L., Magyari, E.J. (2003). Medical Student Self-Assessment of Performance on an Obstetrics and Gynecology Clerkship. *American Journal of Obstetrics & Gynecology*, 188:1078-82.

Elçin, M. ve diğerleri. (2007). *Hacettepe Üniversitesi 2007-2008 Öğretim Yılı İyi Hekimlik Uygulamaları*. Ankara: Hacettepe Üniversitesi Hastaneleri Basımevi.

Evans, A.W., Leeson, R.M.A., Newton-John, T.R.O. (2002). The Influence of Self-Deception and Impression Management on Surgeons' Self-Assessment Scores. *Medical Education*, 36:1095.

Falchikov, N., Bound D. (1989). Student Self-Assessment in Higher Education: A Meta-Analysis. *Review of Educational Research*, 59 (4), 395-430.

Koşan, A, M. ve Koç, N. (2008). Tıp Eğitiminde Probleme Dayalı Öğrenme Yaklaşımında Öğrenci Öz Değerlendirme Becerilerinin Değerlendirilmesi. *I. Ulusal Eğitimde ve Psikolojide Ölçme ve Değerlendirme Kongresi Bildiri Kitabı*. Ankara Üniversitesi Yayınları. No: 241. 741-753.

Kumandaş, H., Büyükturan, Y.E. (2008). Öz Değerlendirme Formu ve Kontrol Listesi Kullanılarak Değerlendirilen Performans Görevlerine İlişkin Öğrenci ve Öğretmen Puanlarının Karşılaştırılması. *I. Ulusal Eğitimde ve Psikolojide Ölçme ve Değerlendirme Kongresi Bildiri Kitabı*. Ankara Üniversitesi Yayınları, 241, 463-471.

Lind, D.S., Rekkas, S., Bui, V., Lam, T., Beierle, E., Copeland, E.M.(2002). Competency-Based Student Self-Assessment on a Surgery Rotation. *Journal of Surgical Research*, 105 (1).

Moskal, B. M. (2003). Recommendations for Developing Classroom Performance Assessments and Scoring Rubrics. *Practical Assessment, Research & Evaluation*, 8(14). Erişim: 29 Ocak 2009, <http://PAREonline.net/getvn.asp?v=8&n=14>.

Norcini, J. (2003). Work Based Assessment. *ABC of Learning and Teaching in Medicine*, 326(7392), 753-755.

Orsmond P., Merry, S., Reilling K. (December 1997). A Study in Self Assessment: Tutor and Students' Perceptions of Performance Criteria. *Assessment and Evaluation in Higher Education*, 22, (4), 357-369.

Özvarış, Ş. B., Sayek, İ. (2005). Tıp Eğitiminde Değişim. *Hacettepe Tıp Dergisi*, 36, 65-74.

Palm, T. (2008). Performance Assessment and Authentic Assessment: A Conceptual Analysis of the Literature. *Practical Assessment, Research & Evaluation*, 13(4), 1-11.

Race, P. A., (2003). Briefing on Self, Peer and Groups Assessment. York, UK: Learning and Teaching Support Network. <http://www.ltsn.ac.uk>. [Accessed 5 January 2012.]

Rees C. E. (2003). Self Assessment Scores and Gender. *Medical Education*, 37, 572.

Sclabassi S. E, Woelfe S K., (1984). Development of Self Assessment Skills in Medical Students. *Medical Education*, 84, 226-231.

Sullivan, M. E., Hitchcock, M. A., Dunnington, G. L. (1999). Peer and Self Assessment During Problem Based Tutorials. *Am J Surgery*, 177 (3), 266-69.

Tuosignant, M., Des Marchais, J.E., (2002). Accuracy of Student Self Assessment Ability Compared to Their own Performance in a Problem Based Learning Medical Program: A Correlation Study. *Advances in Health Science Education*, 7, 19-27.

Vleuten, C. (2000). Validity of Final Examinations in Undergraduate Medical Training. *Education and Debate*, 312, 1217-1219.

Woolliscroft, J.O., TenHaken, J., Smith J, Calhoun JG., (1993). Medical Student's Clinical Self Assessments: Comparisons with External Measures of Performans and Students' Self Assessment of Overall Performance and Effort. *Academic Medicine*, 68 (4), 285-294.